

Ganita mare

28^e jaargang nummer 3- 2021

Uitgave van de Historische Kring Gente

Inhoud 2021-3

- 2 Allerlei
- 3-8 Scheepswerfje in Hulhuizen kreeg landelijke bekendheid
- 9-11 Bezitters van een legpenning van de gemeente Gendt
- 11 Welkom nieuwe leden en Aanwinsten
- 12-13 Terras (dialekt)
- 14 Onbekend voorwerp en Vernield bushokje
- 15-18 Henk Basten, vakbondsman en politicus
- 19-22 Ponyclub de Waalruiters, Eerste periode
- 23 Het Bazuinkorps van de Waalruiters
- 24 Kersenfeest 1978
- 25 Dijkverzwaring 1989-1992
- 26-27 Kwartierstaat van Wim de Bie
- 28-29 Kwartierstaat van Willy van Hemert
- 30 Aanvulling en Overleden
- 31 Colofon

Foto voorpagina:

Scheepswerf Vahali rond 1900. Eigenlijk een zwart/wit foto, maar voor deze gelegenheid ingekleurd. Links het al lang verdwenen kappelletje van Hulhuizen waarvan een replica aan de Munnikhofsestraat staat. Zie ook het artikel *Scheepswerfje in Hulhuizen ...* op pag. 3-8.

Weer open

Vanaf 28 juni is ons kringgebouw weer op de normale tijden open, dus op maandagavond van 20 tot 22 uur en woensdagmorgen van 9.30 tot 12 uur. Wij houden wel rekening met de algemene maatregelen zoals de 1,5 m afstand. Doordat er al zo'n rare rustperiode is geweest, gaan wij in de vakantieperiode, dus ook in augustus, gewoon door. Soms in afgeslankte vorm als er wat minder vrijwilligers aanwezig zijn (die willen nu ook echt op vakantie), maar er zullen mensen zijn om vragen

te beantwoorden of om vondsten, bidprentjes, foto's e.d. aan te nemen. Tot ziens!

Ons jaarprogramma

In het volgende jaar willen wij — mits het tenminste dan kan — weer met lezingen en de excursie starten. In de laatste Ganita mare van dit jaar (rond november/december) leest u meer erover.

Actie 1.000ste lid

De Historische Kring Gente is op weg naar haar 40-jarige bestaan in maart 2023. Een mijlpaal en dus reden voor een feestelijke gebeurtenis. Wat zou het geweldig zijn als onze florerende club dan 1.000 of meer leden zou hebben.

Voor het bepalen wie het 1.000ste lid wordt, hebben wij een spelregel bedacht om iedereen een gelijke kans te geven. Er zal worden geloot tussen alle nieuwe leden die zich vanaf heden tot ons jubileum aanmelden of aangemeld worden

De aanbrengrer van dit lid (bij een cadeau abonnement) krijgt een heerlijke taart en het 1.000ste lid zelf zal in het zonnetje gezet worden met attenties zoals het boek *Gendt tussen Kraaijenbosch en Knieneapol* en het vrijwel uitverkochte boek *Gendt tussen stad en dorp* en nog enkele andere leuke verrassingen.

Dus doe uw best: breng een nieuw lid aan of word nu lid. Wie weet wordt u dan wel het 1.000ste lid.

Open Monumentendag 2021

Het thema dit jaar is: Mijn monument is jouw monument. Op 11 en 12 september zijn in Gendt de tuin van landgoed Poelwijk en museum Niemandsland open. In het museum kan het aantal bezoekers en de 1,5 m afstand geregeld worden. Museum Niemandsland is die dagen open van 12.00 tot 17.00 uur. Omdat het onzeker is hoe op andere locaties de coronamaatregelen binnenshuis gehandhaafd kunnen worden, zal ook dit jaar in Gendt verder geen monument open zijn. Volgend jaar hopelijk beter!

Scheepswerfje in Hulhuizen kreeg landelijke bekendheid

Daniel van der Donk was rond 1880 in Hulhuizen een werfje begonnen voor de bouw en reparatie van houten schepen. Na zijn overlijden in 1890 werd W. Smits eigenaar. In 1907 verkocht Smits de werf aan Bastiaan

28 Febr. en 14 Maart om 12 uur bij Wed. D. van der Donk te Hulhuizen verkoop voor Wed. D. van der Donk en erven van 2 huizen met tuin- grond en scheepswerf, onder Hulhuizen, samen groot 0.20.90 H.A.

van Woezik die eerder een werfje had in Ooij bij Nijmegen.

HULHUIZEN. Binnenkort zal hier een sleepheiling voor ijzeren schepen komen. De heer W. A. Smits heeft zijn werf verkocht aan den heer A. v. Woezik, scheepsbouwer te Nijmegen.

Scheepswerf „Hulhuizen”
B. VAN WOEZIK.
HULHUIZEN (gem. Gendt)
 (voorheen Ooijdijk, Nijmegen).
 Dwarshelling lang 60 Meter.
Nieuwbouw van Houten en Ijzeren Schepen
REPARATIËN, SCHOONMAKEN enz.
 (2796) Beleefd aanbevelend.

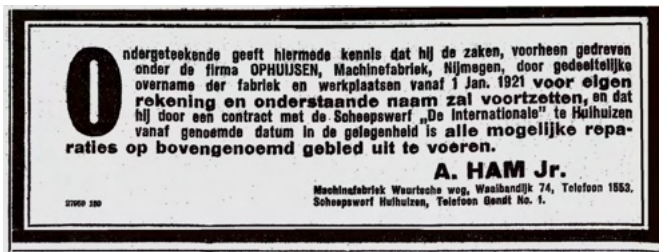
Bastiaan van Woezik.

Van Woezik kocht ook een woning met herberg (café) op het terrein van de werf. Hij liet een helling van 60 meter lengte aanleggen en begon met de bouw van ijzeren schepen. De werf kreeg de naam De Industrie.

*** Hulhuizen.** Toen de heer B. v. Woezik, scheepsbouwer alhier, Zondagmorgen de scheepswerf inspecteerde, kwam hij tot de ontdekking dat een staaldraad van plm. 50 meter lang verdwenen was. Hij kreeg direct verdenking op een schipper, zekeren H. H. met het schip gen. Trekvogel liggende vlak boven de werf om hout te laden, wyl hij zag dat de draad door 't zand in de richting van 't schip was gesleept. Het schip Trekvogel was intussen al vertrokken. Onmiddellijk werd de politie van den diefstal in kennis gesteld, welke Zondagmiddag met den zoon van den heer v. W. en den timmerman A. W. per fiets in de richting Nijmegen op onderzoek gingen en aan den loswal Sprokkelenburg het bedoelde schip zagen liggen. Na een kort onderzoek aan boord werd door de politie een draad onder de roef gevonden welke onmiddellijk door den zoon van v. W. en den timmerman A. W. werd herkend als de vermiste draad. De schipper ontkende eerst nog doch toen onze politie v. Dijl en Stapel hem aanrieden, niet te liegen, bekende hij den draad welke in dezen duren tijd een waarde van f 100 heeft, gestolen te hebben.

Veldwachter Jan Willem Stapel.

In 1920 verkocht Van Woezik de werf aan Evert Ophuysen en kreeg de werf de naam De Internationale. Mede-eigenaar was: A. Ham jr.

Vahali

In 1922 koopt Jan van Hasselt de werf. Ophuysen blijft directeur. In 1925 verongelukt Ophuysen in Nijmegen, wanneer hij met zijn auto aan de Waalkade te water raakt (Ganitamare 2019-1). Van Hasselt stelt Thijs van Kortenhouff aan als directeur, die al op zijn kantoor werkzaam is en verandert de naam van de werf in Vahali. De directie van Vahali bestaat dan uit Jan van Hasselt, tevens commissaris, en Thijs van Kortenhouff.

Links: Thijs van Kortenhouff en rechts Jan van Hasselt.

Gendt/Hulhuizen mei 1926

In 1926 dreigt bij Scheepswerf Vahali een staking uit te breken. De oorzaak daarvan is het aangekondigde ontslag van drie arbeiders. Zij zijn lid geworden van de RK Metaalbewerdersbond.

De kranten waaronder De Gelderlander, Maasbode en Volkskrant besteden er veel aandacht aan.

Ledenbijeenkomst in Gendt

Op een bijeenkomst op zondag 11 juli 1926 in de zaal Providentia aan de Markt in Gendt zijn honderden katholieke arbeiders uit Gendt en omgeving aanwezig. Aan het woord komen de voorzitter van de Metaalbewerdersbond de heer Schaaper uit Utrecht, de voorzitter van de RK Steenfabrieksarbeidersbond Hendrik Braam uit Gendt en een bestuurder van de RK Metaalbewerdersbond uit Nijmegen, de heer Van de Akker.

Allen keuren de houding van de werfdirectie

Uitzicht op de Markt: Jan Schaars, Herman Rouw en verenigingsgebouw Providentia.

af, omdat die de arbeiders het organisatierecht ontzegt. Ze protesteren ook tegen het optreden van de burgemeesters van Bemmelen en Gendt. (Doornenburg hoorde toen nog bij Bemmelen en veel arbeiders uit Doornenburg werkten toen bij Vahali. Daarom bemoeide de burgemeester van Bemmelen zich ermee).

Het verwondert iedereen dat, nu in 1926, een bond nog strijd moet voeren om het verenigingsrecht. In 1925 had het bestuur van de RK Metaalbewerdersbond voor het eerst de werklieden van de scheepswerf te Hulhuizen bijeen geroepen. De arbeidstoestanden op de werf waren van dien aard dat een vakafdeling van groot belang zou zijn.

Maar de werfdirectie kwam nu met een schriftelijk dreigement dat zij die zich organiseerden ontslagen zouden worden. Het hoofdbestuur sprak nog wel met de directie maar zonder akkoord. Jan van Hasselt, de commissaris van de scheepswerf, stond op het stand-

punt van volle vrijheid, in die zin dat arbeiders zich niet moesten vastleggen aan organisaties. Hij blijkt gekant tegen het verenigingsrecht dat door ZH paus Leo XIII in de encycliek *Rerum Novarum* (Van nieuwe Dingen, 1891) zo noodzakelijk was bevonden voor de arbeiders.

In Gendt had de afdeling aanvankelijk 17 leden, maar een week later waren het er al

Scheepswerf Vahali omstreeks 1940.

24. Na de oprichting kwam weer de schriftelijke mededeling van de werfdirectie dat de werf gesloten zou worden, maar dat gebeurde niet.

Er gebeurt iets anders. Drie georganiseerde arbeiders, bestuursleden van de afdeling Gendt, krijgen een week bedenktijd om het lidmaatschap van de bond op te zeggen, anders volgt ontslag. Van Hasselt geeft duidelijk te kennen dat hij met de directie van de werf tegen de organisatie is. De directie speelt dus de hoofdrol in het conflict en dat is Thijs van Korten Hof. Als er geen oplossing te bereiken valt, is er slechts één uitweg mogelijk: namelijk staking. Na beraad besluiten de georganiseerde arbeiders van de scheepswerf Vahali tot staking over te gaan.

De ongeorganiseerde werf arbeiders blijven aan het werk, daarbij vergetend dat zij daarvoor hun eigen rechten ondermijnen voor later.

Waarom was de directie van de werf zo tegen organisatie gekant? Vreesde men dat na de oprichting van de organisatie een einde zou komen aan het willekeurig optreden tegen de arbeiders? Een feit was dat er soms wel 90 uren per week op de werf gewerkt werd en dat er soms twee, drie nachten in de week doorgewerkt werd. Dat er daarbij zeer lage lonen uitgekeerd werden en er geen rechtspositie voor de arbeiders bestond. Dat soms het weekloon zaterdag nog niet werd betaald.

De arbeiders zijn door de organisatie niet langer meer ondergeschikte, niets te zeggen hebbende werkers in het bedrijf.

MOTIE

Voor:

Met algemeene stemmen werd de volgende motie aangenomen.

De groote massavergadering der Roomsche arbeiders uit de Over-Betuwe, bijeen op Zondag 11 Juli, in 't gebouw Providentia te Gendt,

gehoord de uiteenzettingen omtrent de staking aan de scheepswerf Vahali te Hulhuizen, gevoerd door den R.K. Metaalbewerkersbond,

constateert dat deze staking noodzakelijk is, omdat de beheerders van bovengenoemde werf hun arbeiders de vrijheid om zich in een Katholieken vakbond te vereenigen, onthouden.

protesteert met de meeste kracht tegen dezen aanslag op het vereenigingsrecht, welke aanslag niet alleen is immoreel, maar ook tegen elke gezonde opvatting van het maatschappelijk leven indruischt,

betreurt dat de vertegenwoordigers van het wettelijk gezag een standpunt innemen, dat zeer sterk den schijn wekt, alsof deze zich tegen de arbeiders, aan de zijde stellen van een werkgever, die deze ongehoorde daad stelt,

sprekt uit, dat zij zich geheel stelt aan de zijde der stakende metaalbewerkeren en zal met alle middelen medewerken om deze staking tot een overwinning te voeren, roept alle Roomsche arbeiders in de Over-Betuwe op, om door versterking en uitbouw van de Roomsche arbeidersbeweging het bewijs te leveren, dat een afbraak van de met moeite opgebouwde organisaties niet zal worden geduld,

besluit deze motie te publiceren in de pers.

* * *

De overheid

De burgemeester van Bemmelen, Ridder De van der Schueren, en Simonis van Gendt trekken partij voor de werkgever.

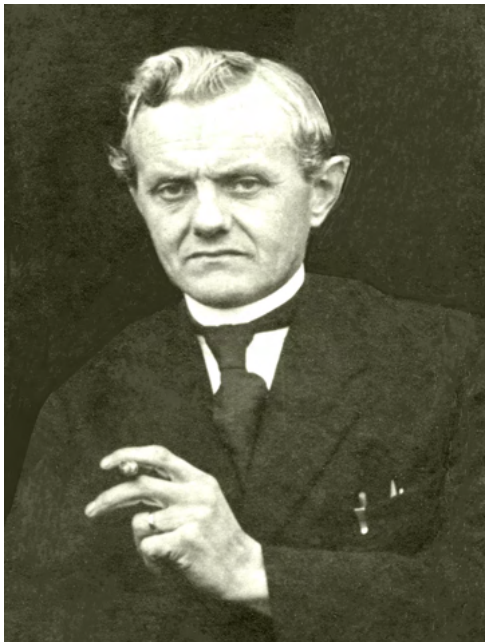

Links: De van der Schueren van Bommel en rechts Simonis van Gendt.

Hun bemoeienis wordt niet gewaardeerd door de stakers en de bestuurders. Hoe de staking ook moge verlopen, het recht tot organiseren staat vast in de Nederlandse wetgeving.

Het is bemoedigend te zien hoe elders, ook in niet-arbeiderskringen, sympathie getoond wordt met deze strijd om het organisatierecht. De wethouders en raadsleden van de gemeente Gendt uiten in de raadsvergadering felle kritiek op het beleid van burgemeester Simonis van Gendt tegenover de stakers.

Hendrik Braam uit Gendt maant de stakers om bij het zgn. posten (werkwilligen volgen) niets te doen wat in strijd is met fatsoen en recht en in geen geval ongeoorloofde dingen te doen.

Hendrik Braam, voorzitter van de landelijke steenfabrieksarbeidersbond.

Waar de stakers zo rustig bleven, vraagt hij zich af of het nu zo noodzakelijk is, dat burge-

meesters en de politie zich bemoeien met het posten. Gaat de overheid hier niet onnodig te ver? Vooral keurt hij het optreden en de ongemotiveerde uitlatingen van de burgemeester De van der Schueren van Bommel af tegenover de vakbondsbestuurder en enige leden van de bond die volgens hem gebeurd waren op een wijze die niet door de beugel kon. Spreker wijst aan de hand van feiten uit het verleden over de werkloosheidsbestrijding erop dat de burgemeester van Bommel zich zelden een arbeidersvriend toonde. Braam doet een beroep op alle georganiseerde arbeiders om hun door deze staking getroffen makkers te steunen.

De heer Schaaper wijst er allen op dat hier in de Betuwe iets gebeurde wat het hart, het verstand, het rechtvaardigheidsgevoel beroert. Het organisatierecht wordt hier aangetast. De directie van de scheepswerf kwam met een organisatieverbod en met de belofte op eigen werf een eigen bondje op te richten. Hier stelt een directie een daad die niet goed te praten is, want ze meent volkomen eigenmachtig te kunnen optreden. Lag de werf in een grote stad, dan zou de directie niet met een organisatieverbod durven te komen. De directie van Vahali waagt dat wel omdat zij meent in deze streek te kunnen doen wat ze willen.

Mogelijke motieven van de directie

Waarom is de directie van de werf zo tegen het organiseren van arbeiders gekant?

Vreest men dat er een einde zou komen aan het willekeurig optreden tegen de arbeiders?. Is de directie bang voor eisen inzake loon, arbeidstijden, ziekteverzekering enz.?

Op het kleine werfje van Hulhuizen willen de heren Van Hasselt en Van Korthof de werklieden het organisatierecht ontfeggen. Maar men mag niet wijken voor een directie die een algemeen erkend organisatierecht ontkent. De heer Van de Akker dankt de beide sprekers Hendrik Braam en de heer Schaaper en de heren kapelaans en enige raadsleden van de gemeente Gendt.

Uit de bijeenkomst in Gendt kwam spontaan het voorstel om een collecte te houden tot versterking van het stakingsfonds. Die collecte onder de arbeiders bracht f 46,50 op. Na afloop van de bijeenkomst meldden zich bij het bestuur nog drie werknemers van Vahali om zich aan te sluiten bij de RK Vakorganisatie.

De staking om het verenigingsrecht

Het zou heel normaal zijn als iedere arbeider zich kan aansluiten bij een organisatie. Maar voor de directie van Vahali leek dat niet te kunnen. De werkgever zocht naar methodes om de werknemers van organiseren tegen te houden. Na de werkonderbreking en staking wilde de directie de arbeiders vrees aanjagen. Eerst trachtte men de politie erop af te sturen. Die waren zo verstandig zich niet ermee te bemoeien tenzij de orde verstoord zou worden.

Jan van Hasselt.

Enkele arbeiders die de noodzakelijkheid van organisatie nog maar niet inzagen en die met de directeur en de baas aan het werk waren gebleven, werden nu per auto naar het werk gebracht en weer thuis gebracht. Ze werden door de grote groep georganiseerde arbeiders allesbehalve vriendelijk bejegend.

Bijzonder

De deurwaarder van het kantongerecht te Elst heeft de stakers opgezocht en aan hun woning een brief vol achterlijke termen afgegeven. De meeste stakers begrepen de inhoud van dit schrijven niet. Een ding is duidelijk: er wordt gedreigd met het gerecht en het zal de stakers veel geld gaan kosten. Het stond heel onderaan: 'De kosten zullen zijn f 29,40. We gaan ons niet verdiepen in de dagvaarding. Wij hopen dit te kunnen doen met de Kantonrechter in Elst'.

Geheel rechts het kantongerecht te Elst aan de Stationsstraat. Het behoorde bij arrondissement Nijmegen.(1838-1934).

De vakbond reageert aldus: 'Het zou wel eens kunnen blijken dat de N.V. Scheepswerf Vahali te Gendt nog heel wat te leren heeft, ook wat betreft de wet op het arbeidsrecht. Vooralsnog beschouwen wij de dagvaarding als een dreigement dat de arbeiders weer naar de werf moest aanzetten. Die opzet is mislukt. Als er van betalen sprake is zal de vakbond daarvoor verantwoordelijk zijn. Het spijt ons dat de heer Van Hasselt een organisatie van zijn arbeiders tegen wil houden. Weet hij niet dat bij de wet van 12 april 1892 door de Nederlandsche Staat aan arbeiders het recht is verleend om zich te organiseren? Zegt het hem niets dat onze Kerkelijke overheid bij herhaling de arbeiders aanspoort lid te worden van een RK organisatie. Wij concluderen en veronderstellen dat Van Hasselt niet met de tijd meeleeft, maar nog een 25 jaar achter is. Wij hopen en dat zal spoedig blijken dat ook aan de Scheepswerf Vahali de katholieke organisatie niet alleen zal worden erkend maar er ook een nieuw tijdperk zal worden in gegaan.'

Hoe een burgemeester over organisatie denkt

Een verslag van een bestuurder:
Al fietsend door Hulhuizen om over de dijk van Gendt en Haalderen naar Bemmelt te gaan. Voor ons vier werkwilligen die op de scheepswerf te Hulhuizen werken; waarschijnlijk komen deze mensen uit Bemmelt. Dan volgen twee veldwachters, daarachter wij (bestuurders) en de stakers. Alles ging goed tot de grens met Bemmelt. Terwijl de werkwilligen konden doorrijden werd ons gelast af te stappen.

Dit bevel kregen wij van de heer Ridder De van der Schueren, burgemeester van Bemmelen, Ridder in de Orde van Malta. Wij moesten afstappen voor controle der rijwielplaatjes. Waarom was deze controle niet nodig voor de werkwilligen?

Rijwielbelastingplaatje 1926. Bewijs dat je belasting betaald had. Ingevoerd op 1 augustus 1924.

Wij hadden al langer het vermoeden, dat de politie op ons zou worden afgestuurd. Intussen was de afstand tussen de werkwilligen en ons groot geworden. Er waren nu al drie veldwachters en Ridder De van der Schueren die ons beletten vlug op te schieten en er zat niets anders op. Wij konden horen wat er o.a. over stakingen en over de bestuurders van de bonden tussen burgemeester en veldwachters werd besproken. In ieder geval enkele zinnen achten wij van zoveel belang dat wij daaraan meer bekendheid moeten geven.

Hier volgen ze zo getrouw mogelijk weergegeven:

Waarom zouden wij maatregelen nemen tegen de stakers, die mensen zijn opgeruid en hebben geen schuld. De bestuurders van die bonden moeten wij kunnen treffen. Wat kan het die lui schelen wat er met de stakers gebeurt. Aldus sprak de burgemeester van Bemmelen, Ridder De van der Schueren daarmee op een allesbehalve ridderlijke wijze.

Deze heer heeft zich een oordeel aangematigd dat hem niet past omdat hij niet tot oordelen in staat is. Hij weet blijkbaar helemaal niet op welke moedige wijze bestuurders van de katholieke bonden zich weten te verdedigen tegen werkgevers die de rechtvaardigheid ten opzichte van hun arbeiders met voeten treden.

Toch nog een verloren strijd

Waarom de kantonrechter de stakers niet in het gelijk stelde, blijft een raadsel. Van Hasselt kende de kantonrechter goed; daar had hij de villa Mariënhove van gekocht in Lent, de villa die hij omdoopte in villa Vahali Adjectum en waarin hij woonde. De arbeiders hebben het,

ondanks dat ze in hun recht stonden, verloren. De RK Metaalbewerkerbond werd na bijna een half jaar staken gedwongen de strijd op te geven. En dacht men dat Van Hasselt daarmee tevreden was, dan heeft men het mis. Hij nam eerst verschillende stakers weer aan zonder over hun al of niet georganiseerd zijn te spreken. Hij liet hen daardoor in de waan dat zij vrij waren om lid te blijven. Bittere ontgoocheling. Na een week of drie gewerkt te hebben, werden zij opnieuw voor de keuze gesteld: of bedanken als lid van de organisatie of weer de dijk op. Ze moesten bedanken voor de Bond waarvoor ze zulke grote offers hadden gebracht. En ten bewijze daarvan moesten ze hun contributieboekje inleveren op het kantoor van de werf.

R.K. Metaalbewerkerbond Sint Eloy. 1902-1972.

Gemeenteraadsverkiezing in Elst 1923

Jan van Hasselt was niet alleen commissaris en directie van NV Scheepswerf Vahali te Gendt, maar was ook eigenaar van de NV Internationale Bagger Scheepvaart en Handel Maatschappij in Nijmegen. In 1923 stelde hij zich verkiesbaar voor de gemeenteraadsverkiezing in Elst. Hij kreeg 200 stemmen, doordat hij diezelfde arbeiders van de werf die zich niet mochten organiseren, per auto door de gemeente Elst liet rijden om overal verkiezingspamfletten uit te delen. Arbeiders moesten met reclameborden op hun rug door Lent en Elst lopen. Van Hasselt was een handige boef in de slechtste betekenis van het woord. Dat bewijst zijn handelwijze in de RK Kiesvereniging Elst. Ondanks zijn schriftelijke verklaring genoeg te zullen nemen met de hem toegewezen plaats op de lijst, kwam hij op het laatst met een dissidentenlijst: de RK Partij van de Onafhankelijken.

Henk Klaassen

Bezitters van een zilveren legpenning van de gemeente Gendt

In de vorige Ganita mare is al verteld dat Henk Basten in 1987 door de gemeente Gendt voor zijn werkzaamheden als gemeenteraadslid en wethouder en nog veel andere taken geëerd werd met de zilveren legpenning van de gemeente. Zeer verdiend als u het artikel van Henk Klaassen verderop in deze Ganita mare leest. De vorige keer vroegen wij of er nog meer mensen in de tijd van de gemeente Gendt zo'n eerbewijs ontvangen hadden. Die vraag kan nu bevestigend beantwoord worden.

Het begin

Het lijkt erop dat de eerste zilveren legpenning van de gemeente Gendt in 1973 uitgereikt werd aan A. Kersten, de dirigent van de Gendtse harmonie en de drumband van het schuttersgilde. Dat gebeurde toen hij na 10 jaar om gezondheidsredenen stopte. Hij werd door de harmonie meteen benoemd tot eredirigent.

In augustus een jaar later werd de legpenning uitgereikt aan dr. Merton Utgaard. Bijna niemand in Gendt zal deze naam nog iets zeggen. Het was bij gelegenheid van een bezoek aan Gendt van het International Music Camp, bestaande uit circa 140 Amerikaanse en Canadese muziekstudenten, waarvan Utgaard de stichter en dirigent was. Zij toerden door de wereld en deden dat jaar Gendt aan. Waarschijnlijk was de ontvangst (met de legpenning, die als dank door burgemeester Smal uitgereikt werd) zo memorabel dat zij twee decennia later nog eens terugkeerden voor een uitvoering.

De volgende in rij in 1976 waren weer muzi-

kale mensen namelijk Jan Artz en Bart de Haan. Zij kregen de legpenning bij het 40-jarig bestaan van de harmonie vanwege hun gelijktijdige jubileum bij deze organisatie.

Een paar maanden later werd met de muzikale traditie gebroken, naar het zich laat aanzien voor goed. De volgende penning werd namelijk uitgereikt aan Heinz van der Kamp, Stadtsamtsrat in Kalkar bij zijn 40-jarig dienstverband. Kalkar was 12,5 jaar daarvoor een zusterstad van Gendt geworden en alle contacten waren via Heinz van der Kamp gelopen. Het was dus een dubbel jubileum.

Jan Artz.

Wim Pijnappel.

In december van dat jaar kreeg geen Duitse maar een Gendts gemeenteambtenaar de legpenning. Wim Pijnappel vierde zijn 40-jarig jubileum en kreeg de erepenning uit handen van burgemeester Jeuken. Zijn verdiensten voor de Gendtse gemeenschap werden geroemd, net als zijn werk als bestuurslid van het Wit-Gele Kruis. 'Hij was een wandelend bevolkingsregister'.

Voortaan hield de gemeente het uitgeven van de legpenning dichtbij huis. In 1978 kreeg

Achter- en voorkant van de legpenning van Jan Artz.

Geert Alofs.

Geert Alofs, raadslid voor de KVP de penning vanwege zijn zilveren jubileum bij de gemeenteraad en daarnaast ook voor zijn verdiensten voor de Gendtse gemeenschap. Hij was directeur van de plaatselijke Rabobank en sinds de oprichting in 1959 al bestuurslid van Carnavalsvereniging De Gentenarren.

Henk Ederveen in zijn functie als locoburgemeester.

rende 13 jaar vervuld en was intussen twintig jaar raadslid en driemaal locoburgemeester geweest naast verdere werkzaamheden als bestuurslid/voorzitter van het bejaardenhuis, de Eigengeërfd, de pony/paardenmarkt etc. Hij werd een bescheiden en blijmoedig man

Er gingen enkele jaren overheen zonder uitreiking van de penning tot in 1983 Henk Ederveen ermee verrast werd bij zijn afscheid als wet-

houder. Hij had die functie gedu-

genoemd. Uit eigen ervaring kan ik zeggen dat hij ontzettend goed op de hoogte was van zaken die in Gendt gebeurd waren. Je kon ervan op aan dat wat Henk vertelde, klopte.

In 1987 was het weer raak bij het 25-jarige bestaan van de artspraktijk van het echtpaar Baselier. De erepenning was zowel voor Pieter Baselier als Neeltje Baselier-Dorrestijn bestemd, maar burgemeester Lichtenberg overhandigde deze aan mevr. Baselier met de woorden 'bij gelijke geschiktheid moet de voorkeur aan een vrouw gegeven worden'. Zij moesten de penning dus delen. Dokter Pieter Baselier kreeg die voor zijn inzet bij het jeugdwelzijnswerk en de EHBO-opleiding en zijn vrouw voor haar zorg voor de Gendtse zuigelingen en de uitbreiding van het bejaardentehuis.

Twee jaar later werd de zilveren legpenning weer aan een gemeenteraadslid uitgereikt. Willie Rooding van het AWG kreeg deze bij zijn zilveren ju-

Het artsenechtpaar Baselier.

Willie Rooding.

bileum als raadslid. De burgemeester, Harrie Lichtenberg, vond hem een bescheiden man, die op de achtergrond hard werkte. Een sociaal bewogen mens die zich altijd sterk maakte voor de zwakkeren in de samenleving.

Rooding was lid van de FNV en hield zich o.a. bezig met de onderhandelingen voor een nieuwe CAO. Rooding zelf zette zijn vrouw in het zonnetje. 'De vrouwen staan er thuis alleen voor. Zij worden nooit gehuldigd'.

Wijze woorden als je ziet hoeveel uur de meesten van de hiervoor genoemde mannen aan hun (vrijwilligers)werk c.q. hobby besteed moeten hebben. Dat kon alleen omdat zij van hun vrouw/gezin de ruimte kregen.

Eef Kempkes.

Waarschijnlijk is de laatste persoon die de legpenning gekregen heeft Eef Kempkes geweest. In een portret van hem in De Gelderlander van 31 juli 1993 worden naast zijn werk als postbode zijn vele functies als oprichter,

prins en president van De Gentenarren en voorzitterschap van De Sprauweijagers vermeld. In een regeltje staat meteen dat hij in het bezit is van de erepenning van de gemeente. Hij moet deze gekregen hebben bij zijn afscheid in 1993, zoals zijn bidprentje vermeldt, maar het is verder in ons archief niet terug te vinden.

Eef Kempkes, wie kende hem niet. Hij werd om zijn vlotte babbel wel de spreekstalmeester genoemd. Gelardeerd met enkele Latijnse spreuken, zoals in Saecula Saeculorum (in alle eeuwigheid) wist hij menig evenement en feestje aan elkaar te praten.

Het is dus nog een respectabele lijst van bezitters van de erepenning geworden, een penning die eigenlijk bij hoge uitzondering uitgereikt zou worden. Het kan best zijn dat deze opsomming niet eens volledig is.

Net als bij een koninklijke onderscheiding moet je je overigens af en toe afvragen of alle onderscheidingen helemaal verdiend zijn geweest of dat bij gelegenheid gewoon een ceremonieel tintje vereist was. Aan u de beoordeling.

Yvonne de Boer

Met dank aan Henk Klaassen

Welkom nieuwe leden

Uit Gendt, tenzij anders vermeld:

Dhr. G.W.H. Janssen
Mevr. M. Nissen
Dhr. Th. Kregting
Dhr. L. Scholten
Mevr. E. van Rijsbergen
Dhr. G. Campschreur, Huissen

Wij hebben nu 958 leden!

Aanwinsten **Ontvangen van:**

Th. Schennink, gescande bidprentjes
fam. Seegers
Antoon Hulleman, diverse boeken en
documenten en twee houten onderscheidingen van de Scouting
Charles Derksen, afbeelding suikerzakje Schaars
Jack Kloosterman, rekeningen verhuizing Berning
Cees v.d. Laarschot, vondst in de polder van een onbekend voorwerp
Hist. Kring Midden-Betuwe, boekje
Kring-commissie De Betuwe

Terras

Mè-tije gao'k ekkes naor de stad
Op 'n terras vör 'n bierreke mè petat
Kie-ke naor minse dan krieg'k barre schik
Inkele dingskes zien d'r now uutgepik

Daor lope kjèls mè dikke buke
Bar veul wie-f mè'r opgemaakte luke
Kleine blaoge mè'r ontevreje snute
Die lope te kliere, die wille nie bute

Dan zie'k neuze stoemp en spits
Bokse mè'r 'n ope rits
Ore mé grote en kleine lelle
Minse die altied lope te belle

Minse die aon vlesse lope te lörke
Andere die ien de neus staon te pörke
Bedelaors en 'n Roemeense meziekant
Die spöl op 'n pensörgel, 't klok van gin kant

Oud en jong dâ git mar deur
Wâ'n vie-ze vette minsesleur
Dâ lup te dringe en te sjouwe
En as 't nie opschie-t gaon ze douwe

Minse mè punte, vlechte en krulle
Dan hè'j d'r ôk die allinnig mar lulle
Of mompele en kletse mar vör zich hin
En krabbe zich ôk nog aon de kin

Tatoeages schuve duk vörbi’j
Figure en letters ien ’n ri’j
Jasse en afgezakte bokse aon de kont
Vremde taole, ’t kwekt mar rond

Winkbrauwe mè ringe ôk deur de lip
Te strakke bokse gin plek vör de knip
Wie-f mè barre boebels van veur
As’k d’r naor kiek dan krieg’k al ’n kleur

Langzaam schufelt ’n ouwe kjel
Hi’j hé gin hô-s da zie’k zo wel
Krom en geboge kiek tie naor de stoep
Daor zie tie allinnig mar hondepoepe

Dan kum d’r ’n hardloper die löp op straot
De stoep is vol en wâ’r is tie kwaod
Schelde en vluke die kan nie veuruut
Mooi um te zie-n hoe of dattie dâ duut

Die kjel op die scooter git vuls te hard
Lao’r um mar umklowöte vör mien part
Die stadse luij zien nie wies ien ’t verkeer
Dâ lup en dâ ri’j as ’n gek henneweer

Die grune auto zie’k vör de darde keer
Dâ zien Duitsers mar’k zie nog vul meer
Ze zien aon ’t vluke schelde en tiere
Parkere dâ luk nie ze blie-ve prubie-re

Brille mè glaoze ien alle kleure
Minse die mé poeierkes lope te leure
Djenjes die vraoge gao’j mé? Kom lop
Mar dâ doe’k nie, ’k hette petat nog nie op

D’n ober kum en lup nève mien op
Hi’j kiek mien aon en git dràèje mette kop
Dan zie’k die grote gaoter ien zien gok
Daor groeie de huijer uut en bar veul ok

Rokende minse die hoeste en stinke
Vörliefde stellekes die lope te blinke
Minse die spi’je spjietse en kauwe
Vremde minse die mè rugzakke sjouwe

Daor schuumt d’r een ien de vuilnisbak
Wâ tie kan gebruke gee’r ien ’n toewt of zak
Dan rap tie ôk nog ’n peuk van de grond
Ekkes ’n vureke en medeem ien de mond

Daor kum d’r een mè’r ’n fiets aon lope
Hi’j kiek mien aon, hi’j wie-s, en vrög kope?
Ik schud van nee, hi’j krieg ’n kwaoje kop
Dan löp tie deur, hi’j prubie-r ’t verdersop

Daor luk ’t medeem en dan zie’k zien kop
Hi’j kiek mien aon en stek de vinger op
Dan jat tie astemieter de sigarette van die kjel
Hi’j gee d’r vandeur en dâ du tie snel

As’k dink now gao’k op huus op aon
Komme d’r medeem twee kjels veur mien
staon
Die zegge volleges ons wil gi’j now wel weg
Mar ers wille wi’j geld zie-n anders krie’j ’t
slech

Gelukkig vör mien kum d’n ober al drek
Hi’j ruup a’j nie opklowöt dan brek ik ollie
nek
Ienins vien’k die neus mettie gaoter wel mooi
Hi’j krieg van mien ’n barre fooi

Dan naor de fiets mar die kan’k nie mer vien-
de
Ik zuuk toch goed bun ech gin bliende
Dan zie’k ien gedachte die fiets wer nève
komme
Kjékjé wâ bun’k kwaod en’k dink: wel ver-
domme!

Tekst: Herman Buurman

Tekening: Wilma Schouten-Kregting

Dit object van hout is onlangs gevonden in de polder. Er zijn enkele gaten in geboord: een grote in het midden en een paar kleine ernaast. De uiteinden zijn voorzien van metaal en doordat het hout in de grond lag, zijn er aan de uiteinden een aantal steentjes aan vastgekleefd. De lengte is 32 cm en de diameter is 6 cm.

Wie weet waar het voor gediend heeft? Vertel het ons of geef het door aan info@historischekringgent.nl

Woensdag 14 juli waren werklui druk bezig met de reparatie van het ouderwetse bushokje aan de Nijmeegsestraat. Het dakje en enkele ruiten waren kapot geslagen en andere ruiten waren beklad.

Op verzoek van onze kring is juist dit soort bushokjes enkele jaren geleden teruggeplaatst als herinnering aan de wachtruimte van vroeger. De reparatie was veel werk, veel meer dan bij moderne abri's.

Het is uitermate treurig dat onverlaten niet met hun tengels van ons aller eigendom af kunnen blijven. Als u zoiets ziet, bel dan de politie als u er zelf niet op af wilt gaan.

Henk Basten, vakbondsman en politicus

Henk is in 1926 geboren in het buurtschap Kommerdijk te Gendt. Zijn ouders waren Arnoldus Basten en Hendrina Schennink. Het paar kreeg vijf kinderen, waarvan Henk de oudste was. Na hem kwamen Thé, Nolda, Hennie en Arnold. Henk werkte in zijn jonge jaren op verschillende boerenbedrijven en later op steenfabriek De Zandberg. In de Tweede Wereldoorlog dook hij onder in de Haverkerwaard bij De Steeg in de gemeente Rheden, omdat de Duitsers jonge mannen zochten om in Duitsland of voor de Todt in Nederland te werken. Ook op zijn evacuatieadres werd gezocht, maar Henk ontsprong de dans. Na de bevrijding van Nederland keerde Henk terug naar Gendt en hielp hij bij de wederopbouw van Gendt. Later werkte hij bij de Heidemij. Van december 1946 tot april 1947 vervulde hij zijn dienstplicht als marinier. Daarna vertrok Henk naar Nederlands-Indië net als andere Gendtenaren met hem. Ten ge-

Henk als dienstplichtig soldaat.

volge van de politionele acties keerde hij pas in juli 1949 terug uit Indië, als Korporaal der Mariniers. In de bouw was er meer dan voldoende werk dus besloot hij daar te gaan werken. In de avonduren was hij ober in verschillende cafés in en rondom Gendt. Uiteindelijk ging hij net als veel Betuwnaren werken bij de Hevea in de rubberindustrie.

In 1952 trouwde Henk met Guus Nicolassen en zij trokken in bij de ouders van Guus in Nijmegen. In 1953 werd hun dochter Hannie geboren en werd de ruimte in Nijmegen te klein. Aan de Kruisstraat in Gendt kwam een noodwoning vrij waar zijn ouders in hadden gewoond en het gezin verhuisde naar de geboorteplaats van Henk, Gendt. In 1954 werd aan de Kruisstraat José geboren. Toen in 1957 de huizen aan de Burgemeester van der Meulenlaan gereedkwamen, verhuisde het gezin daarnaartoe. In 1967 werd Roland geboren en hij groeide op in de Burgemeester van der Meulenlaan.

Henk was in 1953 bij Philips in Haalderen gaan werken en daarna ging hij naar Philips Nijmegen en werd hij de spil van de ondernemingsraad. Hij was al jarenlang lid van de werknemersbond, de KAB. In 1983 nam Henk als afdelingsbaas afscheid van Philips met de 57½ jaar regeling en kon hij zich volledig op de Gendtse politiek richten.

Voorzitter van de KAB.

*Het bestuur: staand vlnr. Th. Nissen en J.L. van Rijn.
Zittend: G.Th. Janssen, W. Witjes, B.W. Wegman,
W. Hendriks en H.W. Geurtz. (1923)*

Nog in 1945 werd het RKWV omgezet in Katholieke Arbeiders Beweging (KAB). In Gendt werd Thee Schennink voorzitter. Enkele jaren hierna vormden zich de KAB bedrijfsbonden. Voor Gendt waren dat St. Willibrordus voor de steenfabrieksarbeiders, St. Eloy voor de metaalbewerkers, St. Deusdedit voor de landarbeiders en de Katholieke Arbeidersbond St. Jozef voor de bouw- en timmerlieden. De landelijke KAB werd in 1947 het overkoepelend orgaan.

Gendt was in alle opzichten een grote voorbeeldafdeling van de KAB. Henk was al lid van de Bond voor hij in 1952 bestuurslid voor de KAB werd. Onder de KAB ontstond een afdeling van de KAJ (Katholieke Arbeidersjongeren), de KAV (Katholieke Arbeidersvrouwen) en een toneelvereniging met de naam Levensvreugd.

In 1963 nam Henk de voorzittershamer over van Thee Schennink. Hij was toen al elf jaar bestuurslid van de KAB en ook toen in 1964 de KAB. in NKV (Nederlands Katholiek Vakverbond) veranderde, ontplooipte hij veel activiteiten. Henk deed dat samen met Berend Goossen, Willy Rooding, Antoon Goossen en veel andere bestuursleden. Zo kwam er een kantoor van de Centrale Volksbank en de NKV sociale school en werd een nieuwsblad *Rond de Gendtse Toren* opgericht met nieuws van de NKV-afdelingen, waarvan de stencilmachine eerst in de Kruisstraat en later bij Henk in de Burgemeester van der Meulenlaan stond.

Een voorbeeld van de acties is die voor Herwonnen Levenskracht, een geldinzamelingsactie voor het sanatorium Berg en Bosch te Bilthoven ten behoeve van tuberculosebestrijding (TBC). Een andere activiteit was de kerstmiddag voor alle Gendtse kinderen van het kerstboomcomité die Berend Goossen organiseerde. Henk stond bestuursleden van de bond bij met het organiseren van ontspanningsmiddagen voor uitkeringsgerechtigden en ouderen. Met Antoon Goossen organiseerde hij de gratis hulp bij het invullen van het belastingbiljet, de Belastingsservice.

Je zou denken dat Henk geen tijd meer over had maar hij werd daarnaast voorzitter van de Hengelsportvereniging De Snoek, van Stichting De Leemhof, Stichting Welzijn Ouderen Gendt, de Parochiale Charitatieve Instelling en Stichting Gehandicapten Sport. Aan het President zijn van de Carnavalsvereniging De Leste Stuver beleefde Henk veel plezier. Bij Philips werd hij voorzitter van de Philips Gepensioneerden Vereniging.

Henk in een toespraak tot de Bonds jubilarissen.

Gemeenteraadslid

Bestuursleden van de Bond stelden zich regelmatig kandidaat bij gemeenteraadverkiezingen. In 1962 werd Henk samen met Berend Goossen gekozen als lid van de gemeenteraad van Gendt voor de Partij van de Arbeid. Later vormde hij samen met Willy Rooding de Algemene Werknemers Groepering, de AWG. Dick Boesveld, Jan de Beijer, Ben Geurtz en Conny Lotze namen het later over. Als AWG raadslid werd Henk gekozen tot wethouder van Gendt. In verschillende commissies zoals de commissie Welzijn behartigde hij de belangen van de Gendtenaren. Andere jaren volgden de commissies Volkshuisvesting, Behartiging Werkgelegenheid Gendt, Algemene Bijstandswet, commissie van Advies inzake de Ontwikkeling Gemeente Gendt. De Verenigde Dorpswerkplaats, een project voor uitkeringsgerechtigden waar Henk zich voor had ingezet daar bleek achteraf te weinig belangstelling voor te zijn.

Een uitschieter vormde zijn voorzitterschap van de commissie Ontwerp Structuurplan Gendt en de aanleg van fietspaden in de Angerensestraat, Olyhorststraat en Kapelstraat. Omdat Stichting Cultureel Centrum De Lootakkers een flop was geworden (waar Henk altijd al tegen was geweest) wilde hij van SKC De Leemhof iets moois maken. Hij bleef na de opening daarvan nog vier jaar adviseur. De opknap van Sportpark Walburgen hield hem ook erg bezig. Hij hielp zoeken naar een oplossing voor het Gannitacircuit dat toen alle aandacht had in Gendt. Bij het bezoek van mr. Geertsema, de Commissaris van de Koningin, aan Gendt in 1974 stelde Henk al de doortrekking van Rijksweg 15 aan de orde. Die is echter nog steeds niet gerealiseerd.

Henk bevestigend de laatste letters van De Leemhof.

GENDT 1974

In Gendt nam H. Th. A. Basten het voor de doortrekking van de rijksweg op. Dit zou voor Gendt een ontsluiting betekenen, die nieuwe mogelijkheden zou openen. De latente landbouwwerkloosheid zou ermee bestreden kunnen worden. Tachtig procent van de werknemers in Gendt is bovendien pendelaar, reden waarom de doortrekking van de verkeersader voor Gendt van vitaal belang is.

Onderscheidingen

Voor Henks inzet bij veel verenigingen en instellingen ontving hij diverse onderscheidingen. De Eremedaille Orde en Vrede kreeg hij i.v.m. zijn uitzending naar Indië. Daarnaast kreeg hij een gouden insigne van de FNV, een beeldje bij de Orde van de Sprauweijagers, het Erelidmaatschap van Hengelsportvereniging De Snoek, het Erelidmaatschap van Philips Vereniging van Gepensioneerden en de Zilveren Kers voor zijn werk voor Carnavalsvereniging De Letste Stuver.

Een van de cadeaus was een poster met Gendtsse monumenten.

Legpenning

In 1987 kreeg Henk de Legpenning van de Gemeente Gendt uitgereikt door burgemeester H.W.M. Lichtenberg. Hij kreeg deze onderscheiding in verband met zijn vijftwintigjarige raadslidmaatschap. In die jaren bekleedde hij naast raadslid vele functies, zoals plaatsvervangend wethouder, locoburgemeester en wethouder.

Afscheid van de politiek

Na een raadsperiode van achtentwintig jaren nam Henk in 1990 afscheid van de Gendtse politiek. Burgemeester Harrie Lichtenberg roemde hem als een man waar je van op aan

Guus en Henk tijdens hun 60 jarig huwelijksfeest in 2012.

kon, naast zijn werklust en talent voor onderhandelen. Voor al het werk dat Henk voor de gemeente Gendt deed, kreeg hij een Koninklijke Onderscheiding en werd hij benoemd tot Ridder in de Orde van Oranje-Nassau.

De Gelderlander:

Gendtenaar had groot hart voor de zwakkeren

GENDT – ‘Iemand die een onuitwisbare indruk achterliet en overal en altijd warmte en liefde verspreidde’. Gendtenaar Henk Basten werd 92 jaar.

Koninklijke Onderscheiding, opgespeld door de burgemeester van Gendt, Harrie Lichtenberg.

Henk Basten is overleden op 6 maart 2018. Zijn vrouw Guus overleed op 25 september 2020.

Bronnen:

Diverse artikelen *De Gelderlander*

Geert Visser, Gendt opstoten in de vaart der volkeren, *Gendt tussen Kraaijenbosch en Knienebol*, Historische Kring Gente 2013

Met dank aan Roland Basten
Henk Klaassen

Onthulling van het gerenoveerde oorlogsmonument door de Indiëgangsters Wim Venselaar en Henk. (2013)

Ponyclub De Waalruiters

Eerste periode 1967-1981

In 1967 nam dokter Pieter Baselier het initiatief om met een paar andere geïnteresseerden een ponyclub op te richten. Er was meteen veel belangstelling.

Na veel overleg en vergaderen kwam het in samenwerking met de gemeente Gendt tot de oprichting van de ponyclub.

Cis Lippmann, bestuurslid van het eerste uur, weet nog te vertellen dat het daadwerkelijk is beklonken en getekend in het bijgebouw van de pastorie van de hervormde kerk, waar toentertijd dominee Meester woonde. (Dit was in de Dorpstraat 23, waar nu de fam. Milder woont).

De gemeente stelde een terrein beschikbaar aan de Europalaan, tussen de woningen van dokter Baselier en de woning van familie

Jans. Met paard en wagen c.q. trekker, werd de grond bewerkt en rijkelijk gemaakt. In de bak lag zand en de omheining was van palen en ijzerdraad (ja, je moet toch ergens mee beginnen). De afmeting was meteen goed 20 x 40 meter.

Na een aantal weken werd in de zomer van 1968 een heuse manege gebouwd met een houten omheining. De materialen werden door de voorzitter, Theo Weghorst, van het aannemersbedrijf Weghorst in Gendt geleverd. Ouders en ruiters zorgden ervoor dat het hout een carboleumlage kreeg. Vele handen maakten licht werk en zo ontstond er een manege die jarenlang mee kon gaan.

In juni 1968 heeft men de ponyclub de naam Waalruiters gegeven en daar was iedereen het mee eens. Gendt was al een dorp met veel pony's en paarden, maar een ponyclub: dat was

iets nieuws. Het bestuur van de ponyclub bestond uit voorzitter Theo Weghorst, penningmeester Cis Lippmann-Rouw en secretaris Piet Hetem. Andere bestuursleden waren Gé Derksen en Nieske Ederveen-van de Pol.

In het begin werd er op zaterdagmiddag les gegeven door Jan Nas uit Elst,

Punt 2 U kunt bij Mevr. Ederveen Poelwijk 1 elke Zaterdagmorgen informeren of er wel of geen ponyrijden is. (dit wel voor 10 uur 's morgens.) Tel. 08802-1334
De groepen zijn als volgt ingedeeld, zodat ieder kind weet wanneer en hoelang zij/hij moet rijden.

GROEP 1.	Groep 2 Nieuwelingen	Groep 3
van 1.30 uur tot 2.30 uur.	van 2.30 uur tot 3.30 uur	van 3.30 uur tot 4.30 uur.
Piet Peters. <i>met Pony</i>	Wibert de Jong. <i>met Pony</i>	Jolanda Roslofs.
Marja Hetem. <i>met Pony</i>	Wimny Weghorst. <i>met Pony</i>	Freddy Derksen.
Johan Ederveen. <i>met Pony</i>	Steff. Haagveld.	Tino Lipmann.
Paulien Weghorst. <i>met Pony</i>	Wim Mathijssen. <i>met Pony</i>	Adri Ederveen.
Harry Weghorst. <i>met Pony</i>	Henny Gerdse. -	Theo Weghorst.
Marjet Weghorst. <i>met Pony</i>	Broer Ja Wassink. -	Stephan Huisman.
Tom Weghorst. <i>met Pony</i>	Gerdy Weghorst. <i>met Pony</i>	Anita Huisman.
Arno de Jong. <i>met Pony</i>	Lincoes van Basselet.	Gerard Leenders.
Hans Goris. <i>met Pony</i>	Bekkers. -	Marina Peters.
	<i>frianneke Lippmann. gen</i>	Frans van Driel.
	<i>Marjolein Scheltinga. gen</i>	
	<i>Jan van Driel. foto</i>	
	<i>Kennan van Riel Bakkers</i>	

Mochten er nog namen vergeten zijn, dan gaarne opgave bij onderstaand secretariaat.

Mei 1968, de ruitertjes van het eerste uur.

broer van Wim Nas van Stoeterij Buitenzorg in Bemmelen. Jan Nas nam zijn eigen pony's mee voor de kinderen die zelf geen pony hadden. Hij leerde de jonge kinderen ponyrijden in een rustig tempo van stap, draf tot galop. De jonge ruitertjes deden hun best om het ponyrijden onder de knie te krijgen.

Nas bracht eerst zijn eigen assistent-instructeurs mee, maar al snel werd dit opgepakt binnen de eigen gelederen. Zo hadden Dinie Rozendaal en Adri Ederveen de nodige diploma's om als instructeur aan de slag te gaan.

V.l.n.r. Margot van Loevezijn, Ankie van Loevezijn, Jacqueline Baselier en Annet Bodewes.

Een cap was een verplicht hoofddeksel en die werd volop onderling uitgeleend. Verder droegen de ruiters laarzen (alle kleuren kwamen voor). Door de witte blouse met zwarte stropdas en lichte broek was men vanaf het begin als Waalruiter herkenbaar. Later werd de

blouse vervangen door een speciale, zwarte trui met witte col. Verder had vrijwel iedere ruiter een zweep, die lang niet altijd gebruikt hoefde te worden, maar ruiters vonden het 'stoer' en het was een mooi verjaarscadeau.

De ruitertjes waren vaak aanwezig bij o.a. de intochten van Sint-Nicolaas en als vlaggendrager bij de Schutterij Sint Sebastianus.

De bloesemtocht in Elst/Herveld werd ook jaarlijks gereden. Een mooie tocht door de Betuwe waar vele clubs

De intocht van de Sint 1968 bij Cornelissen aan de Waal.

uit de omgeving aan meededen. Het was niet zoals dat nu gaat, dat iedereen een eigen veewagen heeft. Toentertijd was de samenkomst 's morgens bij de Poelwijk. De pony's die daar stonden werden uit de wei gehaald, geborsteld en gingen dan de veewagen in. Degenen die verder weg woonden zorgden dat ze op tijd

Het inladen van de pony's in de veewagen van Jo Schouten uit Doornenburg. De heer Rozendaal en mevrouw Ederveen helpen een handje.

met de pony bij de Poelwijk waren. Ruiters en familie reden er dan achteraan in hun eigen auto.

Het idee ontstond al snel om in Gendt ook een jaarlijkse buitentocht te organiseren: de Kersenrit. Naast de eigen ruiters deden hier ook

Kersenrit door de Gendtse uiterwaarden, hier langs de steenfabriek. Mevrouw Ederveen liep de route helemaal mee. Soms waren er onwillige pony's of lukte het gewoon niet.

bevriende clubs uit de regio aan mee, allemaal in clubkostuums. De tocht voerde o.a. door Flieren en was uitgezet door bestuursleden en vrijwilligers (vaak ouders).

In de winter kon je vaak niet buiten rijden (te nat, te koud). Een oplossing werd gevonden in de Gendtse polder. Bij steenfabriek de Waalsteen stond een grote stenen hal, half overkapt, waarin dan les gegeven werd. Het was niet ideaal, want de rit per pony van centrum naar polder was ruim een half uur waardoor je koud en verkleumd aan de les begon. Van deze accommodatie werd slechts enkele seizoenen gebruik gemaakt. Het bleef ook in de oude manege behelpen als de weersomstandigheden slecht waren, zoals bij de Dartmoorkeuringen in 1972 die in een waar waterballet eindigden.

In 1974 is de manege verhuisd naar de Poelwijk bij de familie Ederveen en Jan Nas werd als instructeur vervangen door Leo Reijnen uit Bemmelen. In de weilanden rondom de Poelwijk liepen vele pony's van ruiters die zelf geen mogelijkheid hadden om de pony te stallen. Bij mevrouw Ederveen, zelf ook ruiter geweest, was niks te gek. Ze hielp met alles, zelfs als er een pony geen zin had om zich te

laten vangen, dan ging ze mee de wei in, met een lang touw werd de pony de hoek ingedreven om zich uiteindelijk over te geven.

De rijbak van de Poelwijk-manege.

In het begin gebruikten nog veel ruiters een geleende pony, door de instructeur of ponybezitters van de club beschikbaar gesteld, maar er ontstond steeds meer behoefte aan een eigen pony, wat de kwaliteit en vorderingen van de ruiter ten goede kwam.

Veel pony's uit die tijd werden geïmporteerd uit Engeland (m.n. Welsh en Dartmoor). De route liep dikwijls via Bemmelen, waar veel paarden- en ponyliefhebbers, kenners en handelaren zaten. De Shetlander, wel veel te zien in Gendt, was minder geschikt als rijpony. Pony's liepen in die tijd het hele jaar buiten en werden in de winter bijgevoerd.

In de omliggende dorpen, Doornenburg, Angeren en Huissen waren inmiddels ook ponyclubs ontstaan. In Bemmelen, Elst en Herveld

De eerste wedstrijd met de Bemmelse ponyclub.

Nieske Ederveen oefent voor de springwedstrijd.

bestonden de clubs al veel langer. Met deze clubs werden 'streekwedstrijden' gehouden. Hier deden ook clubs uit Elden, Lent en Oosterhout aan mee.

Zo gingen de ruiters het hele jaar door regelmatig op pad om voor de jury een proef te rijden. Hier werd met een grote veewagen

Harry Weghorst met een verdiende prijs.

naar afgereisd. Vaak werden er leuke prijzen behaald en kwam men terug met linten, bellers of medailles, maar uiteraard ook met teleurstellingen als er een uitschakeling was bij driemaal weigeren voor een hindernis, na de val van een schrikkende pony of als er gewoon een slechte dag was. Zo kwamen tijdens een concours in Bemmelerhoeve eens jongens uit Gendt aangefietst die al van verre riepen dat café 't Centrum van Geveling in brand stond. Daardoor schrok een van de paarden zo dat die bokte en de ruiter met haar gezicht

op de kruin van het paard klapte. Resultaat: een gescheurde lip en enkele tanden eruit. Na vijf hechtingen door dokter Nadorp en diverse behandelingen aan de afgebroken voortanden door een tandarts uit Arnhem kon er weer jaren met een mooi gebit en met plezier gereden worden.

Bij de wedstrijden (concoursen) was de betrokkenheid van de ouders altijd groot. Niet in de laatste plaats omdat er veel contacten ontstonden, maar ook omdat naast koffie in de middag ook de nodige alcoholische drankjes werden genuttigd.

Waalruiters Gendt jubileerden 6-12-'80

De ponyclub De Waalruiters te Gendt vierde op uitbundige wijze in zaal Providentia haar 12½-jarig bestaan op 22 november 1980. Tijdens de in de middaguren gehouden receptie werd gesproken door de burgemeester van Gendt, de heer Th. H. Jeuken. De heer Jeuken prees de grote zelfstandigheid en zelfwerkzaamheid van de jubilerende ponyclub en memoreerde welke plaats de ponyclub De Waalruiters in de Gendtse samenleving innam. Toch liet de burgemeester ook sombere woorden horen, dit naar aanleiding van het subsidiebeleid ten aanzien van verenigingen gezien in het licht van een merkbare teruglopende economie. De burgemeester bood het bestuur van de ponyclub zijn complimenten aan en overhandigde namens de gemeente Gendt een enveloppe met inhoud.

De Waalruiters vierden in 1980 uitgebreid hun 12½-jarig jubileum.

Daarbij traden de bazuinblazers op (zie vol-

12,5 jarig jubileum van De Waalruiters in 1980. Vlnr: dhr. G. Derksen, mevr. Ederveen, dhr. Cornelissen, dhr. Peters en dokter Baselier.

gende bladzijde) en werd er een prijzenkast aan het bestuur aangeboden.

Het Bazuinkorps van de Waalruiters

Bazuin met vaandel

Enkele jaren na de oprichting waren de Waalruiters toe aan een nieuwe uitdaging: muziek te paard. Het trompetten/bazuinkorps werd opgericht. De heer Basten (bekend van de Schutterij St. Sebastianus) werd als docent aangesteld en er werd druk geoefend, meestal bij de familie Ederveen bij de Poelwijk. Nadat er enkele marsen gespeeld konden worden, moest er op pony's worden geoefend; dit was nog een hele uitdaging.

De eerste optredens waren bij concoursen in de buurt, maar snel daarna werd verder van huis gegaan en rolden de uitnodigingen binnen.

Het optreden bij het televisieprogramma *Stuif* in 1972 was één van de hoogtepunten. Dit optreden was zonder pony's omdat die natuurlijk niet mee de studio in konden. Het optreden ging voorspoedig en er werd de ZILVEREN stuiver mee gewonnen.

Ria Bremer en Freddy Derksen.

Verder zijn er optredens geweest bij Europa's grootste paardenshows in de veemarkthallen van Utrecht en in de Brabanthallen in Den

De blazers zijn: Rian Lippmann, Margo van Loevezijn, Frans van Driel, Jolanda Roelofs, Jenny van Driel, Willeke Theunissen, Mariette Weghorst, Nieske Ederveen, Theo Weghorst en Freddy Derksen.

Bosch, de Rijnhal in Arnhem, de Europahal in Elst en in Kalkar.

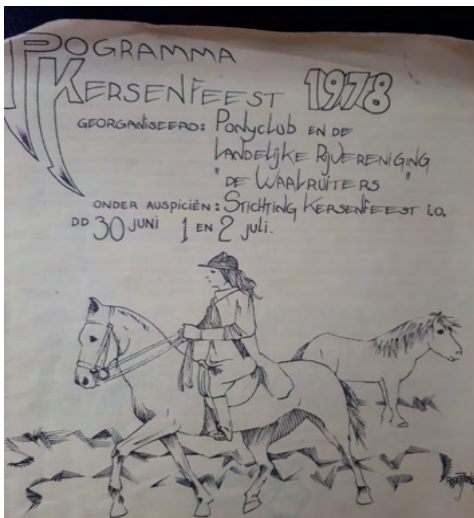

Op 30 april 1974 bij het defilé op Soestdijk werd de zilveren kers aan koningin Juliana uitgereikt door Theo Weghorst en Adri Ederveen. (Opname van de televisie).

Kersenfeest 1978

In 1978 heeft de ponyclub en de landelijke rijvereniging het Kersenfeest georganiseerd. De kersenkoningin (Marja Hetem) en hofdames (Annet Bodewes en Helma Koenders) werden op vrijdagavond onthuld in een mooi rijtuig en hierna ging het officiële programma van start. Het was een gezellig weekend met

op zaterdag de streekkampioenschappen van de Betuwe met dressuur- en springwedstrijden. Op zondag was er een ringsteekwedstrijd in de Dorpstraat met de dames van de winkeliersvereniging. Ook mochten kinderen gratis ponyrijden en werden er diverse spelen georganiseerd.

Als afsluiting van het weekend was er een Concours d'Élégance, dit is een optocht met vele oude koetsen en oldtimers, begeleid door ruiters te paard. Het Kersenfeest 1978 was weer voorbij.

De pony- en rijvereniging De Waalruiters had

De zilveren kers werd uitgereikt door wethouder Henk Ederveen

De zilveren kers ging naar de bekende Elster ruiter, Harry Wouters van den Oudenwijer. Hij had met zijn vele successen veel propaganda gemaakt voor de ruitersport.

zich van haar beste kant laten zien. Het was een geslaagd weekend.

Toen de familie Ederveen in 1981 verhuisde naar de Hagevoort kwam er een einde aan dit tijdperk van De Waalruiters en werd de pony- en paardensport op andere plekken in het dorp uitgeoefend.

**Marja Braam
Nieske Ederveen**

Dijkverzwaring 1989-1992

dat wij hier, in plaats van zorg, van het water konden genieten.

Daarom nog even enkele plaatjes van de dijkverzwaring uit 1990. Op de bovenste foto zie je een deel van Gendt met linksonder Huis te Gendt en rechtsboven de toren van Poelwijk. Op de foto hiernaast is de tunnel in de dijk te zien die in hetzelfde jaar 1990 weggebikt werd. Links ervan tussen de bomen is nog een stukje toren Poelwijk zichtbaar. Met het verwijderen van die tunnel had een betonboor dagenlang werk.

Het hoogwater van juli 2021 ligt nog vers in ons geheugen. In Gendt is er weinig aan de hand geweest, behalve veel werk voor Camping Waalstrand waar de caravans naar hogere delen verplaatst of tijdelijk verwijderd moesten worden.

Ruimte voor de rivieren en de dijkverzwaring begin jaren negentig hebben ervoor gezorgd

Deze tunnel, bij de afrit Europalaan, was in 1920 aangelegd voor de doorgang van de locomotief die het kleitransport van Walburgen en Steenberg naar de steenfabrieken verzorgde. Tegenwoordig is het ondenkbaar geworden dat er in een dijk een dijkcoupure/tunnel aangelegd wordt. Veel te gevaarlijk.

Kwartierstaat van Wim de Bie

Was u altijd gewend om in deze rubriek een kwartierstaat aan te treffen van een 'tijdelijk' bekende Gentenaar dan zal ik u toch in ieder geval tot volgend jaar moeten teleurstellen. Er is geen Kersenkoningin 2021, geen Schutterskoning en ook de Prins Carnaval blijft nog een jaar extra in functie.

Gedurende de afgelopen jaren is er echter contact geweest met Rob van Roosmalen uit Arnhem, overigens met roots in Gendt en Doornenburg. Hij attendeerde mij op een reeks bekende Nederlanders met Gendtse roots! Dus dankzij de medewerking van Rob, waarvoor hartelijk dank, in deze uitgave de kwartierstaten van Wim de Bie en Willy van Hemert.

Willem Rasing

Willem Philippe (Wim) de Bie (Den Haag, 17 mei 1939) is een Nederlandse cabaretier, schrijver en zanger.

Wim De Bie werd geboren in de Haagse Parsifalstraat. Zijn vader werkte bij het energiebedrijf (GEB) en zijn moeder was zangeres. Hij was in zijn jeugd lid van padvinderversvereniging *De Rimboejagers*. De Bie is vooral bekend geworden als lid van het duo Van Kooten en De Bie, dat jarenlang op televisie voor de VPRO programma's maakte. De samenwerking tussen hem en Kees van Kooten gaat terug tot hun middelbareschooltijd. Ze leerden elkaar kennen op het Dalton Lyceum in Den Haag, waar ze samen het cabaretensemble *Cebrah* vormden. Hun eerste

werken voor de uitgeverij De Arbeiderspers om deze opleiding te kunnen betalen. Vier avonden in de week ging hij naar Hilversum om zijn studie te volgen en na drie jaar was hij een gediplomeerd radiocabaretier. Nog diezelfde zomer (1963) werd hij door Co de Kloet gevraagd om het radiojongerenprogramma *Multiplex* te gaan doen. Het programma werd later omgedoopt tot *Uitlaat* en weer later haalde hij Kees van Kooten erbij, met wie hij de sketch de Klisjeemannetjes ging doen. De Klisjeemannetjes voerden hun gesprekken altijd bij het biljart. In 1965 maakten ze in het programma *Mies en scène* van Mies Bouwman hun televisiedebuut.

Samen met Kees van Kooten maakte hij veertien keer een Bescheurkalender.

Wim de Bie heeft een zoon. Hij woonde vele jaren in Bussum, maar is medio 2011 naar zijn geboortestad Den Haag verhuisd. De Bie

programma heette *G. Rapsgevijs*, het tweede *Te hooi en te grap*. Omdat ze allebei leraar wilden worden, gingen ze na hun eindexamen Nederlands studeren. De Bie stopte er echter al snel mee. In 1961 zag hij een advertentie van de Nederlandse Radio Unie voor een opleiding tot radiocabaretier. Hij verhuisde van Den Haag naar Amsterdam, waar hij ging

werkte tot half mei 2008 vooral aan zijn weblog Bieslog. Daarmee hield hij op om nieuwe plannen te gaan bedenken. Op 4 mei 2009 sprak Wim de Bie zijn 4 mei-voordracht *Rakketten en onschuldige burgers* uit tijdens de Nationale Dodenherdenking in de Nieuwe Kerk te Amsterdam. Deze literair getinte voordracht ging over het belang van herinneren en herdenken. Onder anderen Harry Mulisch, Marga Minco en Remco Campert gingen Wim de Bie voor.

Kwartierstaat van Wim de Bie

Generatie 1 (proband)

1 Willem Philippe de Bie, geboren op

17-05-1939 in 's-Gravenhage. Willem trouwde met Ernestine Oosting.

Generatie 2 (ouders)

2 Hypolitte Philippe de Bie, geboren op 20-01-1905 in 's-Gravenhage. Hij trouwde op 10-01-1934 in 's-Gravenhage met

3 Magdalena Sarabetha Seyffer, geboren op 23-12-1912 in Krefeld.

Generatie 3 (grootouders)

4 Willem Hermanus Hendrik de Bie, geboren op 24-10-1875 in 's-Gravenhage. Willem is overleden op 13-03-1959 in 's-Gravenhage, 83 jaar oud. Hij trouwde op 20-03-1901 in 's-Gravenhage met

5 Johanna Maria Bles, geboren op 21-10-1875 in 's-Gravenhage. Johanna is overleden op 17-08-1955 in 's-Gravenhage, 79 jaar oud.

Generatie 4 (overgrootouders)

8 Hendrik de Bie, geboren op 13-03-1844 in Geldermalsen. Hendrik is overleden op 19-03-1928 in 's-Gravenhage, 84 jaar oud. Hij trouwde (1), op 08-09-1875 in 's-Gravenhage met

9 Maria Janna van der Velde, geboren op 12-11-1849 in Markelo. Maria is overleden op 16-08-1883 in 's-Gravenhage, 33 jaar oud.

Generatie 5 (betovergrootouders)

16 Willem de Bie, geboren op 06-02-1813 in Geldermalsen. Willem is overleden op

31-03-1903 in Geldermalsen, 90 jaar oud. Hij trouwde op 18-07-1834 in Geldermalsen met

17 Maria Elisabeth Dexel, geboren op 08-09-1809 in Heerwaarden.

Generatie 6 (oudouders)

32 Willem de Bie, geboren op 12-04-1780 in Geldermalsen. Willem is overleden op 14-09-1821 in Geldermalsen, 41 jaar oud. Hij trouwde op 24-12-1809 in Geldermalsen met

33 Dirkje van Woercum, geboren op 04-03-1784 in Kesteren. Dirkje is overleden op 17-02-1855 in Geldermalsen, 70 jaar oud.

Generatie 7 (oudgrootouders)

66 Willem van Woercum, geboren op 08-11-1750 in Kesteren. Willem is overleden op 10-08-1810 in Kesteren, 59 jaar oud. Hij trouwde op 05-05-1776 in Kesteren met

67 Anneke van Kuilenburg, geboren in 1743 in Ingen. Anneke is overleden op 28-02-1826 in Kesteren, 82 of 83 jaar oud.

Generatie 8 (oudovergrootouders)

132 Jan van Woercum, geboren omstreeks 1720 in Kesteren. Hij trouwde op 01-05-1745 in Kesteren met

133 Jacomina Brands, geboren op 09-04-1717 in Bemmelen. Jacomina is overleden in 1756 in Kesteren, 38 of 39 jaar oud.

Generatie 9 (oudbetovergrootouders)

266 Hendrik Brands, geboren op 22-07-1688 in Millingen aan de Rijn. Hij trouwde op 13-02-1722 in Bemmelen met

267 Wilmina Kalen, geboren in 1690 in Rhenen. Wilmina is overleden in 1732 in Gendt.

Generatie 10 (stamouders)

534 Peter Kalen, geboren in 1651 in Hulhuizen. Hij trouwde op 20-02-1676 in Hulhuizen met

535 Elske Berns, geboren in 1651 in Hulhuizen.

Kwartierstaat van Willy van Hemert

Willem Catharinus (Willy) van Hemert (Utrecht, 29 maart 1912–Hechtel, 26 juni 1993).

Hij werd begraven op de Algemene Begraafplaats aan de Woensbergweg in zijn vroegere woonplaats Blaricum. Op zijn graf staat zijn gebeeldhouwde portret.

Willy van Hemert was een Nederlandse toneel- en televisieregisseur, tekstschrijver, acteur en cabaretier.

Van Hemert is in Nederland vooral bekend als 'de man van de series', zoals *De glazen Stad*, *Bartje*, *De kleine Waarheid* en *Dagboek van een Herdershond*

Van Hemert was de schoonvader van acteur Coen Flink, die getrouwd was met zijn dochter Ellen.

Songteksten

1957 - *Net als toen* - Corry Brokken, 1959 - *De Zuiderzeeballade* - Sylvain Poons, 1959 - *'n Beetje* - Teddy Scholten, 1959 - *Zon in Scheveningen* - Rita Reys, 1960 - *Wat een geluk* - Rudi Carrell, 1962 - *Ben je in Rotterdam geboren*, De Straatzangers, 1968 - *Glazen Stad* - Westlands Mannenkoor, 1969 - *Heartbeat* - Anneke Grönloh.

Toneel 1942 - *Paarlen voor de zwijnen* met onder anderen Ko van Dijk jr.

Revue 1942 - *De kortste dag* (muziek: Jan Vogel), met onder anderen Cora May 1943 - *Première* met onder anderen Toon Hermans 1943 - *Wintermaand* (muziek: Tom Erich), met onder anderen Hetty Blok.

Film 1958 - *Jenny*, de eerste Nederlandse speelfilm in kleur met muziek van Jos Cleber waarin onder anderen van Hemerts dochter Ellen een rol had. 1979 - *De wonderbaarlijke genezing van Ebenezer Scrooge*, musical met onder anderen Henk van Ulsen en Bram van der Vlugt.

In 1972 won van Hemert een Gouden Harp. In 1983 ontving hij met Warry van Kampen De Gouden Televizierring voor *De weg* (KRO).

Kwartierstaat van Willy van Hemert

Generatie 1 (proband)

1 Willem Catharinus (Willy) van Hemert, geboren op 29-03-1912 in Utrecht. Willy is overleden op 26-06-1993 in Hechtel, 81 jaar oud. Willy:

- (1) trouwde, 24 jaar oud, op 16-12-1936 met **Miep Kronenburg**, 25 jaar oud. Miep is geboren op 28-08-1911. Miep is overleden op 18-09-2003, 92 jaar oud.
- (2) trouwde, 43 jaar oud, op 05-09-1955 in Blaricum met **Melatie Maria Elbertine Soesman**, 41 jaar oud. Melatie is geboren op 20-02-1914 in Arnhem. Melatie is overleden op 13-12-2005 in Amsterdam, 91 jaar oud.
- (3) trouwde, 56 jaar oud, in 1969 met **Caroline Paterson Raitt**, 37 jaar oud. Het huwelijk werd ontbonden in 1977. Caroline is geboren op 21-12-1931 in Blackness.

Caroline Paterson Raitt, beter bekend als Caroline Kaart. Scheiding van Willy in 1977.

Caroline is overleden op 15-09-2020 in Laren, 88 jaar oud.

- (4) trouwde met **Cootje Ruijters**.

Generatie 2 (ouders)

2 Anton Willem Joseph Marie van Hemert, geboren op 09-02-1883 in 's-Hertogenbosch. Anton is overleden op 15-02-1944 in Utrecht, 61 jaar oud. Hij trouwde (1), 26 jaar oud, op 21-04-1909 in Amsterdam met de 32-jarige

3 Roelina Wolderdina van Goossen, geboren op 04-02-1877 in Weesp, Roelina is overleden op 21-11-1937 in Utrecht, 60 jaar oud.

Generatie 3 (grootouders)

4 Antonius Petrus Franciscus van Hemert, geboren op 26-03-1853 in 's-Hertogenbosch. Antonius is overleden op 07-08-1918 in Vught, 65 jaar oud. Hij

trouwde op 10-07-1879 in Bemmelen met

5 Maria Johanna Henrica Hermesen, geboren op 14-07-1854 in Bemmelen. Maria is overleden op 06-12-1906 in Vught, 52 jaar oud.

Generatie 4 (overgrootouders)

10 Gerardus Hermesen, geboren op 20-02-1808 in Huissen. Gerardus is overleden op 27-02-1879 in Bemmelen, 71 jaar oud. Hij trouwde, 32 jaar oud, op 29-10-1840 in Huissen met de 29-jarige

11 Maria Hendrijetta Aalbers, geboren op 17-09-1811 in Bemmelen. Maria is overleden op 14-03-1883 in Bemmelen, 71 jaar oud.

Generatie 5 (betovergrootouders)

22 Nicolaas Aalbers, geboren op 27-01-1772 in Huissen. Nicolaas is overleden op 11-02-1840 in Bemmelen, 68 jaar oud. Hij trouwde, 26 jaar oud, op 17-07-1798 in Bemmelen met de 27 of 28-jarige

23 Bartha Gerritsen, geboren in 1770 in Huissen. Bartha is overleden op 17-06-1851 in Bemmelen, 80 of 81 jaar oud.

Generatie 6 (oudouders)

46 Hendrik Gerritsen, geboren op 28-05-1733 in Huissen. Hendrik is overleden op 27-09-1821 in Huissen, 88 jaar oud. Hij trouwde, 34 jaar oud, op 06-05-1768 in Huissen met de 31-jarige

47 Wilhelma van Driel. Zij is gedoopt op 03-05-1737 in Hulhuizen. Wilhelma is overleden op 01-01-1818 in Huissen, 80 jaar oud. Wilhelma is weduwe van Jan van Loon (ovl. 1768).

Generatie 7 (oudgrootouders)

94 Derck van Driel. Hij trouwde met
95 Maria Dercksen.

Aanvulling

In het eerste nummer van *Ganita mare* van dit jaar staat mijn artikel over de keuze van de naam die de nieuwe gemeente na de fusie van Bommel, Gendt en Huissen moest krijgen: *En wij noemen haar Lingewaard* (blz. 21-28). Ik heb twee aanvullingen bij het artikel.

Naast Mieke Bles en Joost Hendriks had Gendt tussen de gemeenteraadsverkiezingen van 4 maart 1998

Marijke van Aalten.

en het aantreden van Raad en College van B&W van de fusiegemeente in januari 2001 een derde wethouder. Namens Lijst Joost zat ook Marijke van Aalten in het Gendtse college en heeft als zodanig aan de besprekingen over de fusie deelgenomen.

Marijke was in het Gendtse college verantwoordelijk voor de portefeuille Financiën.

Emile Smit, voorzitter van de Historische Kring Huessen wees me op een fout in de inleidende paragraaf van het artikel. Daarin schrijf ik dat de mairie (gemeente) Huissen van 1811 tot 1813 ingedeeld was bij de mairie Bommel. Dat is onjuist. Huissen bleef met Malburgen en Elden een zelfstandige gemeente. De mairies Bommel, Gendt (met Angeren en Doornenburg) en Huissen maakten deel uit van het **kanton** Bommel. Dit kanton was deel van het arrondissement Tiel.

Na de inlijving van ons land bij Frankrijk vervingen de Fransen in 1811 de bestuurlijke indeling van het Koninkrijk Holland (1806-1810). Het departement Gelderland werd (deels) vervangen door het departement van de Boven-IJssel. Dat bestond dan weer uit de arrondissementen Arnhem, Zutphen en het al genoemde Tiel. Nijmegen hoorde bij het departement van de Monden van de Rijn.

Geert Visser

Overleden

Wegens **overlijden** hebben wij afscheid moeten nemen van ons (familie)lid:

Theo-Jan van Ewijk,

Partner van Corien Janssen

Geboren 2 januari 1963

Overleden 8 april 2021

Henk (Hendrikus Christianus Wilhelmus) Evers,

Echtgenoot van Tine Evers-Walravens

Geboren 4 april 1942

Overleden 21 april 2021

Toos (Catharina Christina) Eltink-Wagener,

Echtgenote van Theo Eltink

Geboren 24 april 1937

Overleden 19 mei 2021

en haar man

Theo (Theodorus Petrus) Eltink

Geboren 4 april 1937

Overleden 25 juli 2021

Anny Kip-Meurs,

Echtgenote van Johan Kip

Geboren 19 december 1943

Overleden 23 juni 2021

Wij hopen dat de naasten en vrienden veel troost en steun krijgen van hun omgeving.

Soms hebben we kennis van een overlijden, maar hebben we geen verdere gegevens. Wij willen daarom nabestaanden vragen om vaker data etc. aan ons door te geven.

Bestuur Historische Kring Gente

Voorzitter en genealogie: Willem Rasing,
voorzitter@historischekringgente.nl
genealogie@historischekringgente.nl

Secretaris: Yvonne de Boer-Ravestein,
Waterwolf 31, 6681 TH BEMMEL,
tel. 0481 422400
info@historischekringgente.nl

Penningmeester: Geert Witjes,
penningmeester@historischekringgente.nl

Fysiek foto- en knipselarchief:
Riet Berends-Peters

**Tweede Wereldoorlog en Politie Acties
Nederlands-Indië:** Robert Braam,
rmabraam@gmail.com

Ledenadm.: Mia Gerrits-Bouwman,
ledenadministratie@historischekringgente.nl

Geografie en archeologie: Gerard Janssen,
Archeologie.geografie@historischekringgente.nl

Presentaties: Henk Klaassen

Jaarprogramma en digitalisering foto's:
Ria Schouten-de Haan,
fotodocumentatie@historischekringgente.nl

Ons lidmaatschap loopt van januari t/m december. Het lidmaatschap van de kring kost al jarenlang € 15,- en samen met het themaboek Terugblik € 22,-. Dit jaar zal Terugblik over sport in de Betuwe gaan. Henk Klaassen en Geert Visser zijn samen bezig met een artikel over de Gendtse Motor- en Automobielfeest en het Gannitacircuit.

Met een cadeauabonnement maakt u iemand voor € 15,- voor een heel jaar lid en voor € 22,- krijgt men daarbij het jaarboek Terugblik. Het abonnement stopt vanzelf weer op 1 januari.

Colofon:

e-mail: info@historischekringgente.nl
website: www.historischekringgente.nl
www.facebook.com/historischekringGente

Webmaster: Aad Hendriks

Redactie Ganita mare:
Yvonne de Boer-Ravestein (eindredactie)
Mia Gerrits-Bouwman
Henk Klaassen
Ria Niënhaus-Brussen
Geert Visser

Onze redactie is te bereiken via bovenstaand e-mail adres, maar ook op de op de bladzijde hiernaast genoemde e-mailadressen en telefoonnummer.

Kringgebouw: Villa Ganita
Nijmeegsestraat 19, 6691 CK Gendt

Betalingen:
Hist.Kring Gente te Gendt
bank NL93 RABO 01164 26 705

Drukwerk Ganita mare:

Reintjes GmbH
Hammscher Weg 74
Kleve

Welkom op de maandagavond vanaf 20.00 uur en op de woensdagmorgen vanaf 09.30 uur.

Al is het maar voor de koffie

Bjent zei:
Kjekjè wâ'r is't heit. Mè di broedse kiepe weier lup ow 't zweit van de jillis.